

UCHWAŁA Nr 269 / 5369 / 17
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
w RZESZOWIE
z dnia 7 lutego 2017r.

w sprawie rozpatrzenia protestu.

Działając na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz.U. z 2016, poz. 486 t. j.), art. 9 ust. 1 pkt 2, art. 55 pkt 1, art. 57 i art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2016, poz. 217 z późn. zm.)

Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie
uchwala, co następuje:

§ 1

W wyniku rozpatrzenia protestu wniesionego w dniu 17 sierpnia 2016 r. przez Edwarda Kwiek prowadzącego działalność pn. Zakład Instalacyjno-Budowlany Edward Kwiek od negatywnej oceny formalnej wniosku pn. *„Podniesienie poziomu innowacyjności i konkurencyjności firmy poprzez zakup nowoczesnej maszyny wraz ze specjalistycznym systemem”*, nr RPPK.01.04.01-18-0028/16, złożonego w ramach Osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działania 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałania 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu Rozwój MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020

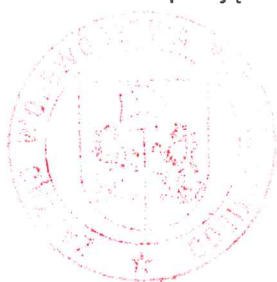
nie uwzględnia się protestu.

§ 2

Uzasadnienie rozstrzygnięcia protestu stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Władysław Ortyl

Uzasadnienie rozstrzygnięcia protestu wniesionego dnia 17 sierpnia 2016 r. przez przedsiębiorstwo Edwarda Kwiek prowadzącego działalność pn. Zakład Instalacyjno-Budowlany Edward Kwiek od negatywnej oceny formalnej wniosku pn. „*Podniesienie poziomu innowacyjności i konkurencyjności firmy poprzez zakup nowoczesnej maszyny wraz ze specjalistycznym systemem*”, nr RPPK.01.04.01-18-0028/16, złożonego do dofinansowania w ramach Osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działania 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałania 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu Rozwój MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020.

Zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2016, poz. 217 z późn. zm.) – dalej: ustawa wdrożeniowa, Wnioskodawcy, w przypadku negatywnej oceny jego projektu wybieranego w trybie konkursowym, przysługuje prawo wniesienia protestu w celu ponownego sprawdzenia złożonego wniosku w zakresie spełniania kryteriów wyboru projektów.

W rozumieniu art. 53 ust. 2 pkt 1) ustawy wdrożeniowej, negatywną oceną jest ocena w zakresie spełniania przez projekt kryteriów wyboru projektów, w ramach której projekt nie uzyskał wymaganej liczby punktów lub nie spełnił kryteriów wyboru projektów, na skutek czego nie może być wybrany do dofinansowania albo skierowany do kolejnego etapu oceny.

Zgodnie z art. 55 tej ustawy protest jest rozpatrywany przez Instytucję Zarządzającą, którą dla Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej, jest Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie (dalej: Zarząd Województwa, IZ RPO WP).

Na podstawie art. 57 ustawy wdrożeniowej Zarząd Województwa rozpatruje protest, weryfikując prawidłowość oceny projektu w zakresie:

- kryteriów wyboru projektów, z których oceną Wnioskodawca się nie zgadza,
- zarzutów o charakterze proceduralnym w zakresie przeprowadzonej oceny, jeżeli zdaniem Wnioskodawcy naruszenia takie miały miejsce.

Zgodnie z art. 14 ust. 10 ustawy wdrożeniowej kryteria wyboru projektów zatwierdzane są przez Komitet monitorujący.

W niniejszej sprawie przez kryteria wyboru projektów o których mowa w art. 53 ust. 1, art. 54 ust. 2 pkt 4 oraz art. 57 ustawy wdrożeniowej rozumie się „*Kryteria wyboru projektów dla poszczególnych osi priorytetowych, działań i poddziałań RPO WP 2014-2020 – Zakres EFRR*” przyjęte przez Komitet Monitorujący RPO WP 2014-2020 uchwałą nr 20/III/2015 z dnia 13 października 2015 r. w sprawie zmiany Uchwały nr 19/III/2015 Komitetu Monitorującego Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 z dnia 25 września 2015 r. w sprawie zatwierdzenia kryteriów wyboru projektów dla osi priorytetowych I – VI Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (dalej: kryteria).

Postępowanie konkursowe prowadzone jest w oparciu o obowiązujące przepisy prawa polskiego i unijnego oraz:

- „*Szczegółowy Opis Osi Priorytetowych Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 (SZOOP)*” przyjęty Uchwałą Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie nr 103/2270/15 z dnia 14 października 2015 r. w sprawie zmiany uchwały nr 76/1709/15 Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie z dnia 14 lipca 2015 r. (dalej: Uszczegółowienie, SZOOP),
- Regulamin konkursu, w tym przypadku „*Regulamin konkursu o dofinansowanie projektów ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020 w ramach Osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działanie 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałanie: 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu: Rozwój MŚP*” przyjęty Uchwałą Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie nr 193/3926/16 z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie zmiany uchwały nr 124/2732/15 z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu konkursu zamkniętego dla naboru wniosków o dofinansowanie projektów ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach I osi priorytetowej, Działanie 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałanie 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu: Rozwój MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020 – nabór 2015 (dalej: Regulamin konkursu).

Kryteria wyboru projektów, o których mowa wyżej stanowią załącznik do Regulaminu konkursu oraz do Uszczegółowienia i zgodnie z § 5 ust. 1 Regulaminu konkursu ocena wniosków dokonywana jest w oparciu o nie.

Niniejsza sprawa rozstrzygana jest w następującym stanie faktycznym:

W dniu 3 marca 2016 r. Edward Kwiek prowadzący działalność pn. Zakład Instalacyjno-Budowlany Edward Kwiek złożył do IZ RPO WP wniosek

o dofinansowanie projektu pn. „*Podniesienie poziomu innowacyjności i konkurencyjności firmy poprzez zakup nowoczesnej maszyny wraz ze specjalistycznym systemem*”. Wniosek został zarejestrowany pod nr RPPK.01.04.01-18-0028/16, a następnie poddany ocenie formalnej.

W trakcie oceny formalnej wniosku Instytucja Zarządzająca stwierdziła występowanie elementów wymagających poprawy i uzupełnienia. W związku z powyższym w dniu 24 maja 2016 r. IZ RPO WP, pismem znak: WP-II.432.5.28.2016.AWK, wezwała Wnioskodawcę do poprawy i uzupełnienia wniosku o dofinansowanie. Z punktu widzenia niniejszej sprawy istotne jest to, że wśród uwag znalazły się uwagi dotyczące pkt B.6.1 Biznesplanu. Instytucja Zarządzająca wskazała Wnioskodawcy, że z informacji zawartych w pkt B.2 Biznesplanu wynika, że miejsce realizacji projektu stanowi bazę gdzie inwestycja będzie realizowana, co oznacza, że do realizacji wykorzystywane będą już posiadane aktywa związane z dotychczasową działalnością (tj. na przykład garaż do przechowywania zakupionej wiertnicy horyzontalnej z systemem AT). W związku z powyższym wskazano Wnioskodawcy, że w tabeli zawartej w pkt B.6.1 Biznesplanu należy określić wartość księgową ww. aktywów. Dodatkowo poinstruowano Wnioskodawcę, że przy określaniu wartości aktywów należy wziąć pod uwagę zakres, w którym te aktywa są ponownie wykorzystywane. Pouczono Wnioskodawcę, że wartość wydatków kwalifikowanych w ramach projektu powinna być trzykrotnie wyższa od wartości księgowej dotychczas posiadanych i planowanych do ponownego wykorzystania aktywów.

W ramach uzupełnień Wnioskodawca przedłożył Biznesplan, w którego pkt B.6.1 nie określił wartości księgowej ponownie wykorzystanych aktywów. Wskazał jedynie, iż „*Wnioskodawca w celu wprowadzenia nowej usługi w ramach realizacji projektu nie będzie wykorzystywał posiadanych aktywów trwałych firmy. Garaż, w którym będzie przechowywana wiertnica po jej zakupie stanowi prywatną własność Wnioskodawcy, nie stanowi środka trwałego w ewidencji środków trwałych firmy.*”

Wniosek został oceniony negatywnie pod względem formalnym, gdyż nie spełnił kryterium formalnego dopuszczającego specyficznego pn. *Pomoc publiczna/ pomoc de minimis* z uwagi na fakt, że Instytucja Zarządzająca na podstawie przedstawionych przez Wnioskodawcę informacji nie miała możliwości potwierdzenia spełniania przez projekt warunku wynikającego z art. 14 ust. 7 Rozporządzenia 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. określającego, że w przypadku pomocy przyznanej na „dywersyfikację istniejącego zakładu” koszty kwalifikowalne projektu muszą przekraczać o co najmniej 200% wartość księgową ponownie wykorzystanych aktywów. O wyniku oceny formalnej poinformowano Wnioskodawcę pismem z dnia 29 lipca 2016 r., znak: WP-II.432.5.28.2016.AWK, doręczonym w dniu 4 sierpnia 2016 r.

Od oceny tej Wnioskodawca złożył w dniu 17 sierpnia 2016 r. protest, w którym podnosi, iż nie zgadza się z oceną projektu dokonaną przez IZ RPO WP. Szczegółowa argumentacja została przedstawiona poniżej.

Wnioskodawca wnosi o pozytywne rozpatrzenie wniosku z uwzględnieniem wskazanego uzasadnienia.

Odnosząc się do postawionych w proteście zarzutów Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym na lata 2014-2020 – Zarząd Województwa Podkarpackiego, stwierdza iż:

Protest nie zasługuje na uwzględnienie.

Badanie pod kątem spełniania kryterium formalnego dopuszczającego specyficznego pn. *Pomoc publiczna/ pomoc de minimis* polega na ocenie zgodności z danym środkiem pomocowym. W przypadku objęcia projektu zasadami regionalnej pomocy inwestycyjnej (art. 14 Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu), weryfikacja podlega m. in. na sprawdzeniu czy:

- projekt spełnia definicję inwestycji początkowej,
- spełniony został efekt zachęty (w zakresie złożenia wniosku o dofinansowanie przed rozpoczęciem prac nad inwestycją),
- projekt nie jest realizowany w sektorze wyłączonym ze wsparcia,
- Wnioskodawca zapewnia wkład finansowy w wysokości co najmniej 25% kosztów kwalifikowalnych, pochodzący ze środków własnych lub zewnętrznych źródeł finansowania, w postaci wolnej od wszelkiego publicznego wsparcia finansowego.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 49 ww. Rozporządzenia „inwestycja początkowa” oznacza:

- a) „inwestycję w rzeczowe aktywa trwałe lub wartości niematerialne i prawne związane z założeniem nowego zakładu, zwiększeniem zdolności produkcyjnej istniejącego zakładu, dywersyfikacją produkcji zakładu poprzez wprowadzenie produktów uprzednio nieprodukowanych w zakładzie lub zasadniczą zmianą dotyczącą procesu produkcyjnego istniejącego zakładu; lub
- b) nabycie aktywów należących do zakładu, który został zamknięty lub zostałby zamknięty, gdyby zakup nie nastąpił, przy czym aktywa nabywane są przez inwestora niezwiązanego ze sprzedawcą i wyklucza się samo nabycie akcji lub udziałów przedsiębiorstwa.”

Przy czym art. 14 ust. 7 Rozporządzenia w stanowi, że w przypadku pomocy przyznanej na dywersyfikację istniejącego zakładu koszty kwalifikowalne muszą przekraczać o co najmniej 200% wartość księgową ponownie wykorzystywanych aktywów, odnotowaną w roku obrotowym poprzedzającym rozpoczęcie prac. Innymi słowy, w przypadku gdy dany projekt zakłada dywersyfikację produkcji zakładu poprzez wprowadzenie produktów uprzednio nieprodukowanych w zakładzie, o inwestycji początkowej będzie mowa tylko wtedy, kiedy będzie spełniony ww. warunek (koszty kwalifikowane > 200% wartości księgowej ponownie wykorzystywanych aktywów, odnotowanej w roku obrotowym poprzedzającym rozpoczęcie prac).

Zasady te wprowadzono wprost do Regulaminu konkursu w treści § 2 ust. 6 pkt 2 i pkt 3.

W omawianej sprawie sporu nie budzi fakt, że projekt zakłada dywersyfikację produkcji zakładu poprzez wprowadzenie produktów uprzednio nieprodukowanych w zakładzie (ostatecznie potwierdził to Wnioskodawca w pkt. B.6 Biznesplanu pn. *Inwestycja początkowa*). Wobec tego, aby inwestycja mogła zostać uznana za „inwestycję początkową” musiał być spełniony warunek, o którym mowa wyżej dot. odpowiedniego stosunku kosztów kwalifikowanych do wartości księgowej ponownie wykorzystanych aktywów, która miała być odnotowana w roku obrotowym poprzedzającym rozpoczęcie prac.

Wnioskodawca w pkt B.6.1 Biznesplanu pn. *Dywersyfikacja produkcji zakładu poprzez wprowadzenie produktów uprzednio nieprodukowanych w zakładzie* złożonego wraz z pierwotną wersją wniosku nie ujął żadnych aktywów, a tym samym nie wskazał wysokości 200 % wartości księgowej aktywów. Zaś wysokość kosztów kwalifikowalnych projektu określił we wniosku (pkt A.5 pn. *Wartość wydatków ogółem i kwota wnioskowanej dotacji* oraz pkt D.3 pn. *Tabela wydatków*) na poziomie 4 305 000,00 zł.

W pkt B.2 Biznesplanu pn. *Miejsce realizacji projektu* Wnioskodawca wskazał, iż „Siedziba firmy znajduje się pod adresem ul. Rzeszowska 60, 38-120 Czudec. Posiadane zaplecze do prowadzonej działalności gospodarczej:

1. działka nr 304/1, grunty zabudowane,
2. działka nr 430, grunty zabudowane,
3. budynek mieszkalny (siedziba firmy),
4. garaż przy siedzibie firmy,
5. magazyn,
6. garaż.

Posiadane zaplecze stanowi własność Wnioskodawcy.”

Wobec powyższego Instytucja Zarządzająca wezwała Wnioskodawcę do wskazania ponownie wykorzystanych aktywów wraz ze stosowną modyfikacją wartości księgowej aktywów (zgodnie z zasadą „200%”).

W złożonym wraz z uzupełnieniami Biznesplanie Wnioskodawca nie zastosował się do uwagi Instytucji Zarządzającej w powyższym zakresie. Wskazał jedynie, że w ramach realizacji projektu nie będzie wykorzystywał posiadanych aktywów trwałych firmy. Podkreślił natomiast, że garaż, w którym będzie przechowywana wiertnica stanowi własność Wnioskodawcy i nie jest ujęty w ewidencji środków trwałych firmy.

W proteście Wnioskodawca wskazuje, że w pkt B.2 Biznesplanu wskazał m.in. działkę nr 430 zlokalizowaną w Przedmieściu Czudeckim, na której znajduje się nieujęty w wykazie środków trwałych firmy garaż stanowiący własność prywatną Wnioskodawcy. Wskazuje, że w pkt B.2 Biznesplanu nie zamieścił informacji jakoby wiertnica przechowywana miała być w garażu. Uzasadnia, że skoro garaż nie znajduje się w ewidencji środków trwałych firmy, to niemożliwe było zawarcie w dokumentacji wniosku ww. garażu po stronie aktywów. W jego opinii istnieje wymóg potwierdzania ponownie wykorzystywanych aktywów poprzez załączenie ewidencji środków trwałych, tabel amortyzacyjnych itp.

Instytucja Zarządzająca nie może zgodzić się z argumentacją Wnioskodawcy przedstawioną w proteście. Co prawda Wnioskodawca w pkt B.2 Biznesplanu pn. *Miejsce realizacji projektu* nie wskazał jakoby wiertnica przechowywana miała być na terenie garażu. Niemniej jednak taką informację zamieścił w pkt B.6.1 Biznesplanu *złożonego wraz z uzupełnieniami*. Wnioskodawca w ww. punkcie wskazał, że w celu wprowadzenia nowej usługi w ramach realizacji projektu nie będzie wykorzystywał posiadanych aktywów trwałych firmy. Istotnym jednak jest, że dodatkowo określił, iż do przechowywania wiertnicy zakupionej w ramach projektu będzie wykorzystywał garaż będący jego prywatną własnością.

Nie jest tak, jak wskazuje Wnioskodawca jakoby w tabeli B.6.1 wskazać miał jedynie aktywa znajdujące się w ewidencji środków trwałych firmy. Zapisy pkt B.61 Biznesplanu stanowią, że *„W sytuacji gdy dla wprowadzenia produktów/ usług uprzednio nieprodukowanych/ nieświadczonych w zakładzie wnioskodawca będzie wykorzystywał nie tylko zakupione w ramach projektu maszyny, urządzenia, ale także już posiadane aktywa związane z dotychczasową działalnością (np. hala produkcyjna, maszyny, urządzenia), wówczas w tabeli poniżej należy określić wartość księgową tych aktywów.”*

Pouczenie zamieszczone w Biznesplanie dotyczące pkt B.6.1 nie wskazuje jakoby ponownie wykorzystane aktywa należało łączyć z ewidencją środków trwałych, czy tabelami amortyzacyjnymi. Wskazówki zawarte w pkt B.6.1 Biznesplanu określają jedynie, że należy wykazać posiadane aktywa związane z działalnością Wnioskodawcy, które będą wykorzystane w ramach projektu oraz, że należy określić

na podstawie jakich dokumentów ustalono wartość księgową ww. aktywów. Przykładowe dokumenty służące określeniu wartości księgowej ponownie wykorzystanych aktywów określono w sposób następujący: „(...) np. ewidencja środków trwałych, tabele amortyzacyjne środków trwałych, dane z konta księgowego dla amortyzacji środków trwałych.” Z powyższego zapisu nie można wywodzić, tak jak czyni to Wnioskodawca, że w pkt B.6.1 należy wskazać jedynie aktywa ujęte w ww. dokumentach księgowych, bowiem dokumenty, na podstawie których należy określić wartość księgową ponownie wykorzystanych aktywów zostały tam ujęte w sposób przykładowy (sformułowanie „np.” sugeruje, iż jest to katalog otwarty).

Wnioskodawca podkreśla w proteście, że garaż znajdujący się na działce nr 430 zlokalizowanej w Przedmieściu Czudeckim stanowi własność prywatną Wnioskodawcy i nie jest ujęty w wykazie środków trwałych firmy, co w opinii Instytucji Zarządzającej pozostaje bez wpływu na niniejsze rozstrzygnięcie.

Art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatku i opłatach lokalnych (Dz. U. z 1991 r., poz. 31 ze zm.) wskazuje, że za grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej uznaje się grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą. Przy czym istotnym jest, że dla celów podatkowych nie ma znaczenia czy nieruchomości są faktycznie wykorzystywane do celów prowadzenia działalności gospodarczej. Ustawodawca w związku z tym przyjął, że co do zasady wszystko co przedsiębiorca posiada, służy do prowadzenia działalności gospodarczej.

W rozstrzygnięciach sądów administracyjnych¹ wskazuje się, że znajdująca się w posiadaniu osoby fizycznej nieruchomość jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej, jeżeli jest posiadana przez tę osobę fizyczną działającą w charakterze przedsiębiorcy, tj. jest elementem przedsiębiorstwa osoby fizycznej lub może być uznana za związaną z tym przedsiębiorstwem, jest w jakikolwiek sposób wykorzystywana w prowadzonej działalności gospodarczej (nie jest przy tym objęta podatkiem rolnym albo leśnym) lub – biorąc pod uwagę cechy faktyczne tej nieruchomości i rodzaj prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej – może być wykorzystana wprost na ten cel. O gospodarczym przeznaczeniu nieruchomości przesądza zatem jej ujęcie w prowadzonej przez osobę fizyczną ewidencji środków trwałych, dokonywanie odpisów amortyzacyjnych czy zaliczanie do kosztów uzyskania przychodów wydatków dotyczących nieruchomości. Nie są to

¹ m.in.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 marca 2009 r., sygn. akt: II FSK 1888/07, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 lipca 2012 r., sygn. akt: II FSK 32/11, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. akt: I SA/Go 271/14, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 25 sierpnia 2015 r., sygn. akt: I SA/Bd 545/15, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 lipca 2016 r., sygn. akt: II FSK 1796/14.

jednak jedyne kryteria decydujące o takiej kwalifikacji gruntu lub budynku, bowiem do nieruchomości związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej zaliczone winny być również te grunty lub budynki, które przejściowo nie są wykorzystywane przez osobę fizyczną w prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, ale ich cechy oraz rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej powoduje, że mogą być one wykorzystywane na ten cel.

Skoro zatem Wnioskodawca w pkt B.6.1 Biznesplanu złożonego wraz z uzupełnieniami wskazał, że na terenie garażu będącego jego własnością będzie przechowywał wiertnicę, to uznać należy, że niniejszy garaż będzie wykorzystywany do realizacji projektu. Z tej przyczyny Wnioskodawca zobowiązany był ująć garaż w pkt B.6.1 Biznesplanu jako ponownie wykorzystane aktywa oraz wskazać procent jego wykorzystania w projekcie wraz z podaniem jego wartości księgowej.

Wobec powyższego uznać należy, że złożone przez Wnioskodawcę wyjaśnienia i korekty nie doprowadziły do usunięcia nieścisłości w zapisach dokumentacji wniosku uniemożliwiających ocenę spełniania kryterium formalnego dopuszczającego specyficznego pn. *Pomoc publiczna/ pomoc de minimis*. Wnioskodawca nie odniósł się do uwag Instytucji Zarządzającej w sposób wyczerpujący i kompletny, w skutek czego wniosek został oceniony negatywnie na etapie oceny formalnej. Zgodnie z § 5 ust 3 pkt 13 Regulaminu konkursu „(...) w przypadku gdy złożone wyjaśnienia/ uzupełnienia/ korekty nie doprowadzą do usunięcia braków lub błędów uniemożliwiających spełnienie wszystkich kryteriów oceny formalnej (...) wniosek uzyskuje ocenę negatywną.”

Reasumując, przy uwzględnieniu wskazanego powyżej stanu prawnego oraz okoliczności faktycznych występujących w sprawie należy stwierdzić, że wniosek o dofinansowanie projektu nie spełnia kryterium formalnego dopuszczającego specyficznego pn. *Pomoc publiczna/ pomoc de minimis* z uwagi na fakt, że Instytucja Zarządzająca na podstawie przedstawionych przez Wnioskodawcę informacji nie miała możliwości potwierdzenia spełniania przez projekt warunku wynikającego z art. 14 ust. 7 Rozporządzenia 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. W związku z tym po ponownym sprawdzeniu wniosku w zakresie spełniania kryteriów wyboru projektów, wniosek otrzymuje ocenę negatywną.

Tym samym IZ RPO WP nie uwzględnia protestu.

Pouczenie

Na podstawie art. 61 ust. 1, 2, 3 ustawy wdrożeniowej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o wyniku rozpatrzenia protestu, Wnioskodawca może w tym zakresie wnieść skargę bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie – zgodnie z art. 3 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia

2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016, poz. 718 t. j.).

Skarga wnoszona jest wraz z kompletną dokumentacją w sprawie, obejmującą:

- wniosek o dofinansowanie projektu;
- informację o wynikach oceny projektu, o której mowa w art. 46 ust. 3 ustawy wdrożeniowej;
- wniesiony protest;
- informację, o której mowa w art. 58 ust. 1 albo ust. 4 pkt 2, art. 59 albo art. 66 ust. 2 pkt 1 ustawy wdrożeniowej;
- ewentualne załączniki.

Kompletna dokumentacja jest wnoszona w oryginale lub w uwierzytelnionej kopii. Skarga podlega wpisowi stałemu.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
Władysław Ortyl

Otrzymują:

- 1) Zakład Instalacyjno-Budowlany Edward Kwiek, ul. Rzeszowska 60, 38-120 Czudec,
- 2) Pani Małgorzata - Jarosińska Jedynak – Dyrektor Departamentu Wspierania Przedsiębiorczości,
- 3) a/a.